

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/48/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116220208
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8116220208.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Moniky Juskovej a JUDr. Marianny Hirkovej, v právnej veci žalobcu: mal. M. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXX, XXX XX Z., zákonne zastúpený matkou C. B., nar. XX.XX.XXXX a otcom M. B., obaja bytom W. XXX, XXX XX Z., obaja zastúpený JUDr. Ladislavom Zátorským, advokátom so sídlom Štefánikovo námestie 5, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 42 320 666, proti žalovaným: 1/ Pediasan s.r.o. so sídlom Torysa 319, 082 76 Torysa, IČO: 46 628 363, zastúpenému JUDr. Petrom Čurillom, advokátom so sídlom kancelárie Hlavná 11, 080 01 Prešov, IČO: 42 077 915, za účasti intervenienta na strane žalovaného v 1. rade Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Štúrova 7, 042 49 Košice, IČO: 00 151 700, 2/ Fakultná nemocnica s poliklinikou J. A. Reimana Prešov, so sídlom Hollého 14, 081 81 Prešov, IČO: 00 610 577, zastúpenému Advokátskou kanceláriou GOGA a spol., s.r.o., so sídlom Kupeckého 4, 040 01 Košice, IČO: 36 863 947 3/ Poliklinika Sabinov, n.o., so sídlom SNP 1, 083 01 Sabinov, IČO: 37 886 827, zastúpenému JUDr. Lenkou Molčanovou, advokátkou so sídlom kancelárie Hlavná 10, 080 01 Prešov, IČO: 37 939 068, za účasti intervenienta na strane žalovaného v 3. rade KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, IČO: 31 595 545, zastúpeného JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom so sídlom kancelárie Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalovaného v 3/ rade a intervenienta na strane žalovaného v 3/ rade proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č.k. 19C 238/2016-526 zo dňa 7.9.2020 takto

rozhodol:

Mení uznesenie prvoinštančného súdu vo výroku II. a III. tak, že žalovanému v 3. rade a intervenientovi na strane žalovaného v 3. rade priznáva náhradu trov konania voči žalobcovi.

Žalovanému v 3. rade a intervenientovi na strane žalovaného v 3. rade priznáva náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

O výške týchto náhrad bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením prvoinštančný súd konanie voči žalovanému v 3/ rade zastavil. Rozhodol, že o vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 3/ rade žalobca nemá nárok na náhradu trov konania a žalovanému v 3/ rade nárok na náhradu trov konania nepriznáva. Vo vzťahu medzi žalobcom a intervenientom zúčastneným na konaní popri žalovanom v 3/ rade žalobca nemá nárok na náhradu trov konania a intervenientovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.
2. Prvoinštančný súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa domáha voči žalovaným v 1., 2. a 3. rade zaplatenia sumy 2.554,40 eur titulom náhrady za bolesť, sumy 25.461,60 eur titulom náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia a sumy 30.000 eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy za porušenie práv na zdravie, ako aj náhrady trov konania.

V priebehu konania podaním doručeným prvoinštančným súdom dňa 17.8.2020 vzal žalobca žalobu voči žalovanému v 3/ rade späť berúc do úvahy odopretie výpovede svedka MUDr. C. a nepripustenie jeho výsluchu súdom, čím sa podľa žalobcu mohla jeho výpoveďou potvrdiť, resp. vyvrátiť otázka pasívnej vecnej legitímácie žalovaného v 3/ rade.

Žalovaný v 3/ rade so späťvzatím žaloby súhlasil. Uviedol, že už pred podaním žaloby upozorňoval, že vo veci nie je pasívne vecne legitímovaný.

Intervenient, ktorý sa zúčastnil na konaní popri žalovanom v 3/ rade, žiadal priznanie náhrady trov konania. Vo vzťahu k žalovanému v 3/ rade žalobca neunesol bremeno tvrdenia o jeho pasívnej vecnej legitímácii v spore.

Prvoinštančný súd vec posúdil pre účely zastavenia konania podľa § 144, § 145 ods. 1 a § 146 ods. 1 CSP. Výroky o trovách konania odôvodnil ust. § 256 ods. 1 CSP, ust. § 257 CSP a § 262 CSP. Uviedol, že s poukazom na aplikáciu ust. § 256 ods. 1 CSP pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania žalobca vzal žalobu voči žalovanému v 3/ rade späť, čím z procesného hľadiska zaviniel zastavenie konania a žalovanému v 3/ rade tak vznikol nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi. Súd dospel k záveru, že tento zákonný záver je potrebné modifikovať ust. § 257 CSP. Súd zistil, že dôvody hodné osobitného zreteľa vidí v dôvodoch samotného späťvzatia žaloby voči žalovanému v 3/ rade. V priebehu konania existovali také okolnosti prípadu ohľadne pasívnej procesnej legitímácie žalovaného v 3/ rade, ktoré mohol svojou výpoveďou objasniť len MUDr. C., ktorý však vypovedať odmietol. Žalobca totiž nemohol vedieť, či sa MUDr. C. bude brániť námietkou toho, že mienil poskytnúť odbornú starostlivosť, ktorej nedostatok mu bol vytkaný aj znaleckými a odbornými posudkami, avšak nemohol tak konať pre nedostatočné lekárske vybavenie pohotovostnej služby. Súd mal za to, že takýto postup žalobcu bol v súlade s tými listinnými dôkazmi, ktoré boli v spise predložené pred podaním žaloby a samotným začatím vykonávania dôkazov.

Keďže na strane žalobcu sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, má to za následok, že žalovanému v 3/ rade, ktorý by inak mal nárok na náhradu trov konania, súd tieto nepriznáva. Preto s poukazom na ust. § 256 ods. 1 a § 257 CSP rozhodol o ich nepriznaní. Analogicky postupoval aj pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania vo vzťahu medzi žalobcom a intervenientom.

3. Proti tomuto uzneseniu, a to proti druhému výroku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný v 3/ rade. Namietal, že prvoinštančný súd v uznesení neuviedol žiadne výnimočné okolnosti pre aplikáciu ust. § 257 CSP. Ako jediný dôvod hodný osobitného zreteľa a výnimočnosti bral prvoinštančný súd okolnosti v súvislosti so zisťovaním pasívnej vecnej legitímácie žalovaného v 3/ rade, ktorý záver sa odvíjal od očakávanej svedeckej výpovede MUDr. C..

Výsluch svedka nie je jediným dôkazným prostriedkom podľa § 187 ods. 1, 2 CSP, ale len jedným z mnohých dôkazných prostriedkov. Preto svedok v konaní nemôže znášať námietky procesnej obrany vo vzťahu k pasívnej vecnej legitímácii žalovaného v 3/ rade. Výsluch svedka O. C. nebol navrhovaný žalobcom, ale žalovaným v 1/ rade (v podaní zo dňa 25.3.2017) a žalovaným v 3/ rade (v podaní zo dňa 17.11.2018). Teda žalobca vo vzťahu k pasívnej vecnej legitímácii žalovaného v 3/ rade nespájal potrebu výsluchu MUDr. C.. Žalovaný v 3/ rade transparentne, konzistentne od počiatku namietal nedostatok svojej pasívnej vecnej legitímácie v spore. Preto nemôže byť na ťarchu žalovaného v 3/ rade, že nevykonaním dôkazu, ktorý navrhoval aj žalovaný v 3/ rade (aj žalovaný v 1/ rade) neunesol žalobca svoje dôkazné bremeno o zodpovednosti žalovaného v 3/ rade v tomto spore. Preto nie sú dané v tomto zmysle dôvody hodné osobitného zreteľa pre aplikáciu ust. § 257 CSP. Namietal, že súd prvej inštancie dospel z vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil, a preto žiadal, aby vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným žalobcovi nepriznal nárok na náhradu trov konania a žalovanému v 3. rade priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

4. Proti tomuto uzneseniu, a to proti výroku o trovách konania medzi žalobcom a intervenientom na strane žalovaného v 3/ rade, podal odvolanie intervenient na strane žalovaného v 3/ rade, ktorý namietal nesprávne právne posúdenie veci s tým, že by to mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a nesprávne skutkové zistenia. Uviedol, že v späťvzatí žalobca uviedol ako dôvod okolnosť nevypočutia svedka MUDr. C., ktorý však bol navrhovaný žalovaným v 1/ rade vo vyjadrení k žalobe. Otázka materiálno-technického vybavenia ambulancie, v ktorej žalovaný v 1/ rade poskytoval zdravotnú starostlivosť, nebola predmetom dokazovania v prejednávanej veci. Otázka pasívnej vecnej legitímácie žalovaného v 3/ rade bola výsostne otázkou právneho posúdenia, výsluch svedka MUDr. C., ošetrojúceho lekára, žalovaného v 1/ rade, prispieť k objasneniu právnej otázky vecnej legitímácie žalovaného v 3/ rade, vo vzťahu ku ktorej tento svedok nemôže byť považovaný za odborne spôsobilú osobu, bolo otázkou súdu, nie procesnou. Závery súdu o nedostatočnom materiálno-technickom

vybavení ambulancie sú predčasné, neboli predmetom dokazovania. Prvoinštančný súd vec nesprávne posúdil vo vzťahu k zodpovednosti žalovaného v 3/ rade, pretože tieto otázky majú právny charakter vyplývajú z vykonaného dokazovania. K späťvzatiu žaloby voči žalovanému v 3/ rade došlo v dôsledku skutočnosti, že právni zástupcovia žalobcu si uvedomili, že neexistuje relevantný vzťah medzi žalovaným v 3/ rade a nesprávnym poskytovaním zdravotnej starostlivosti žalobcovi, v dôsledku čoho žalovaný v 3/ rade nemohol byť zodpovedný za porušenie postupu lege artis, nakoľko žalobcovi v rozhodnej dobe žiadnu zdravotnú starostlivosť neposkytoval. Preto nie je dôvod pre aplikáciu ust. § 257 CSP. O trovách konania mal prvoinštančný súd aplikovať ust. § 256 ods. 1 CSP. Preto žiadal intervenient na strane žalovaného v 3/ rade, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že prizná intervenientovi na strane žalovaného v 3/ rade náhradu trov konania v plnom rozsahu.

5. Uvedené odvolania boli doručené žalobcovi. Prvoinštančným súdom žalobca v súlade s § 373 ods. 3 CSP a contrario nebol vyzývaný na zaujatie stanoviska k veci. Napriek tomu žalobca zaujal písomné stanovisko k prejednávanej veci a žiadal napadnuté uznesenie potvrdiť.

6. Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 34 CSP preskúmal napadnuté výroky uznesenia prvoinštančného súdu podľa zásad uvedených v ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je správne.

7. V prejednávanej veci dňa 5.10.2016 maloletý žalobca zastúpený svojimi zákonnými zástupcami a dvoma právnymi zástupcami podal žalobu voči žalovanému v 1/ rade, spoločnosti Pediasan, s.r.o., so sídlom Torysa 319, voči žalovanému v 2/ Fakultnej nemocnici s poliklinikou J.A.Reimana, so sídlom Hollého 14, Prešov a voči žalovanému v 3/ rade Poliklinika Sabinov, n.o., so sídlom SNP 1, Sabinov, kde na strane žalovaného v 3/ rade vstúpil do konania intervenient, a to Komunálna poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17, Bratislava, žalobu o náhradu škody a nemajetkovú ujmu v súvislosti s poskytovaním zdravotnej starostlivosti. V prejednávanej veci bolo vykonané dokazovanie, boli vypočítané strany sporu. Žalovaný v 1/ rade a žalovaný v 3/ rade v priebehu prvoinštančného konania navrhovali vypočítať svedkov na realizáciu svojho práva procesnej obrany, resp. útoku vo vzťahu k žalobcovi. Procesné práva útoku a obrany využíval aj žalobca. Žalovaný v 3/ rade namietal svoju pasívnu vecnú legitimitáciu. Namietal, že by mal byť za uplatnený nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy zodpovedný.

8. V priebehu konania po tom, čo prvoinštančný súd nepripustil výsluch svedka navrhnutého žalovaným v 1/ rade a žalovaným v 3/ rade, MUDr. A. C., žalobca zobral žalobu čiastočne voči žalovanému v 3/ rade späť, pretože bol toho názoru, že otázka pasívnej vecnej legitimitácie žalovaného v 3/ rade mohla byť potvrdená alebo vyvrátená výsluchom svedka MUDr. C., čo sa však vzhľadom na odmietnutie jeho výsluchu prvoinštančným súdom nestane.

Procesný dôvod pre zastavenie konania voči žalovanému v 3/ rade žalobca neuviedol. Uviedol len hmotnoprávny dôvod, kde v podstate uviedol, vzhľadom na námietky žalovaného v 3/ rade o jeho zodpovednosti (pasívnej vecnej legitimitácii) na náhradu škody, si voči nemu nebude uplatňovať tento nárok. Späťvzatie žaloby bolo výslovne hmotnoprávneho charakteru, kedy zrejme žalobca sa dostal do dôkaznej núdze voči žalovanému v 3/ rade a jeho zodpovednosti za uplatnený nárok.

9. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Pri rozhodovaní o trovách konania však nie je namieste, aby sa vychádzalo z hmotnoprávneho dôvodu zastavenia konania, je potrebné, aby súd posúdil procesnú zodpovednosť za vzniknuté trovy konania. Trovy konania je povinná nahradiť tá zo strán, ktorá zavinila, že vznikli. Zmyslom využitia tejto zásady je sankčná náhrada trov konania, ktoré by pri riadnom priebehu konania nevznikli. Ten, kto zavinil ich vzniknutie, musí zodpovedať za ich náhradu bez ohľadu na meritórny výsledok sporu. Pri procesnom zavinení zastavenia konania sa posudzuje zodpovednosť výlučne z procesného hľadiska, nie z hmotnoprávneho hľadiska. Hmotnoprávne dôvody zastavenia konania sa pri procesnej zodpovednosti za trovy konania a zastavenie konania neskúmajú.

V prejednávanej veci bolo jednoznačne preukázané, že žalobu voči žalovanému v 3/ rade zobral žalobca späť z dôvodu, že v istom momente konania pred prvoinštančným súdom dospel k záveru, že nie je schopný preukázať zodpovednosť žalovaného v 3/ rade za uplatnený nárok. To, že sa spoliehal na vykonanie dôkazov navrhnutých žalovanými a tieto dôkazy boli odmietnuté prvoinštančným súdom, nemôže ospravedlňovať svoje konanie. V priebehu konania do rozhodnutia o späťvzatií žaloby mal

dostatočný časový priestor a argumentačný priestor na to, aby preukázal pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného v 3/ rade. Keďže sa dostal do dôkaznej núdze, žalobu voči žalovanému v 3/ rade zobral späť. Preto zodpovedá za vzniknuté trovy tomuto subjektu.

10. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Ust. § 27 CSP predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za zavinenie zastavenia konania. Súd v takom prípade nemusí zaviazať neúspešnú stranu sporu na náhradu trov konania, ktoré zaviniła.

Použitie tohto ustanovenia negatívne dopadá na stranu sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania. Aplikácia tohto ustanovenia musí zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať výnimočný charakter. Teda kumulatívne musia byť splnené jednak dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti. Keďže zákon tieto dve podmienky bližšie nešpecifikuje, je potrebné vychádzať z prejednávanej veci existujúcej súdnej praxe.

Dôvod hodný osobitného zreteľa sa týka okolností prejednávanej veci, alebo určitej procesnej situácie, ktorá v prejednávanej veci nastala. Patria tu aj sociálne aspekty strán sporu, pričom je potrebné skúmať obe sporové strany, ktorých sa tieto okolnosti týkajú. Je potrebné skúmať aj postoj strán sporu v konaní, okolnosti, ktoré viedli k podaniu žaloby a je potrebné prihliadať aj na to, ako si procesné strany bránili a uplatňovali svoje procesné práva a povinnosti, akým spôsobom využívali procesný útok a obranu v priebehu konania, kedy namietali okolnosti, ktoré následne viedli k zastaveniu konania a k upusteniu od sporu voči žalovanému.

V prejednávanej veci prvoinštančný súd ako okolnosti pre aplikáciu ust. § 257 CSP vyhodnotil zamietnutie návrhu na výsluch svedka MUDr. C., ktorý svedok mal objasniť pasívnu legitímáciu žalovaného v 3/ rade, pričom žalobca, aj keď takýto dôkaz nenavrhol, sa na jeho výpoveď spoliehal. Preto prvoinštančný súd žalovanému v 3/ rade ani intervenientovi náhradu trov nepriznal. Takýto postup prvoinštančného súdu nie je v súlade so zákonom a v tomto prípade odvolací súd musí uviesť, že prvoinštančný súd právnu normu vyplývajúcu z ust. § 256 ods. 1 CSP a § 257 CSP aplikoval nesprávne. V danom prípade odvolací súd nezistil žiadne také okolnosti, ktoré by svedčili o tom, že sú to dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti, ktoré by boli dôvodné pre aplikáciu ust. § 257 CSP, v spojení so zodpovednosťou za zastavenie konania. Žalobca v čase podania žaloby tvrdil, že žalovaný v 3/ rade je zodpovedný, spolu s ďalšími žalovanými za ujmu, ktorá mu vznikla. Na svojom stanovisku trval, bližšie na preukázanie zodpovednosti žalovaného v 3/ rade neuviedol žiadne dôkazy. Naopak, žalovaný v 3/ rade aktívne sa bránil, v dôsledku čoho aj keď výpoveď svedka, ktorý mal vystupovať na účely obrany žalovaného v 3/ rade vo veci nebol vypočutý, žalobca sa na takýto výsluch sám nemohol spoliehať, ale mal navrhnúť, resp. predložiť súdu dostatočne relevantné dôkazy o zodpovednosti žalovaného v 3/ rade, čo sa však nestalo. Preto, že nebola preukázaná svedkom protistrany zodpovednosť žalovaného v 3/ rade, žalobca zobral žalobu späť, je záležitosťou správania sa žalobcu, ktoré správanie z procesného hľadiska je možné vyhodnotiť ako zavinenie za zastavenie konania voči žalovanému v 3/ rade a zodpovednosť za vzniknuté trovy. Odvolací súd nezistil žiadne okolnosti svedčiace o dôvodnosti aplikácie výnimočného ust. § 257 CSP.

11. Vo vzťahu k intervenientovi odvolací súd rozhodol obdobne, ako vo vzťahu k žalovanému v 3/ rade, pretože intervenient mal právny záujem na výsledku sporu vo vzťahu k žalovanému v 3/ rade, ktorý právny záujem vyplýval priamo z hmotného práva. Postavenie intervenienta priamo závisí od postavenia žalovaného v 3/ rade v spore a od úspechu tohto subjektu v spore. Keďže v prejednávanej veci odvolací súd zistil, že rozhodnutie prvoinštančného súdu nie je správne, avšak nie sú dôvody na jeho potvrdenie, napadnuté uznesenie podľa § 388 CSP zmenil a rozhodol o nároku žalovaného v 3/ rade a intervenienta na náhradu trov konania voči žalobcovi.

12. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 2 CSP, v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a úspešným žalovanému v 3/ rade a intervenientovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

O výške tejto náhrady bude rozhodnuté prvoinštančným súdom v samostatnom uznesení podľa § 262 ods. 1, 2 CSP.

13. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.